

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117204064
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1117204064.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobkyne: H. D., U. N. XX.X.XXXX, R. H. Č..XX, XXX XX L., zastúpenej: Mgr. Annikó Göghová, advokátka, so sídlom Svätovavrinecká č. 2A, 821 01 Bratislava -Nové Mesto proti žalovanému : G.. R. L., U. N.K. X.XX.XXXX, R. O. Č..XX, XXX XX Bratislava o zaplatenie sumy 620,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi istinu vo výške 620,- Eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 620,- Eur odo dňa 3.7.2016 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobkyňi vo vzťahu k žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 24.2.2017 žiadala, aby súd zviazal žalovaného na zaplatenie sumy 620,- Eur spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť, v zmysle uzavretej zmluvy o nájme bytu uzavretej stranami sporu dňa 2.9.2015 a po ukončení doby nájmu bytu, ktorá bola dohodnutá na deň 2.júla 2016, žalobkyňi žalovaný bez právneho dôvodu nevrátil kauciu (depozit) v žalovanej sume, ktorej výška a podmienky vrátenia boli dohodnuté v nájomnej zmluve uzatvorenej so žalovaným v článku III., bodu 3.7. nájomnej zmluvy.

2. Žalobkyňa súdu spolu so žalobou doručila listinné dôkazy - Zmluvu o nájme bytu uzatvorenú so žalovaným dňa 2.9.2015, vkladový lístok vystavený bankou potvrdzujúci vklad sumy 1.240,- € žalobkyňou (nájomné za september v sume 620,- € a kaucia v sume 620,- €) na účet žalovaného, protokoly o odovzdaní a prevzatí bytu (zo dňa 1.9.2015 a druhý bez dátumu, oba podpísané stranami sporu), výpis z M. Č.. XXXX, potvrdenia banky- prevodné príkazy o zrealizovaní platieb nájomného žalobkyňou za obdobie od 16.10.2015 do 24.5.2016 na účet žalovaného.

3. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 6C 9/2017-31 dňa 28.2.2017. Žalovaný voči platobnému rozkazu súdu dňa 10.3.2017 doručil odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že kauciu (depozit) od žalobkyne prijal v súlade s obsahom nájomnej zmluvy, a ktorý bol žalovaným, v zmysle nájomnej zmluvy, použitý na odstránenie neprimeraného opotrebenia predmetu nájmu. Žalovaný súdu spolu s odporom nedoručil žiadne listinné dôkazy a neoznačil dôkazy, ktoré by žiadal, aby sú v konaní realizoval.

4. Súd uznesením č.k. 6C 9/2017-35 zo dňa 12.4.2017 platobný rozkaz zrušil.

5. Súd uznesením č.k. 6C 9/2017-37 vyzval žalobkyňu, aby sa k obsahu odporu vyjadrila.

Žalobkyňa súdu dňa 9.5.2017 doručila písomné vyjadrenie k odporu. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení konštatovala, že žalovaný nespochybnil v odpore zaplatenie kaucie žalobkyňou, no nepreukázal ním uvádzané skutkové tvrdenia v odpore, vo vzťahu neprimeranému opotrebeniu predmetu nájmu - bytu a dôvodnému použitiu kaucie (depozitu) za účelom odstránenia závad v byte, ktoré by vznikli neprimeraným opotrebením bytu žalobkyňou. Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že žalovaný neprimerané opotrebenie predmetu nájmu, nikdy počas doby trvania nájmu a ani v čase ukončenia nájmu bytu, pri jeho prebratí nekonštatoval. Žalovaný po ukončení nájomného vzťahu opakovane žalobkyňi prisľúbil, že jej kauciu (depozit) vráti, čo však nerealizoval.

Žalobkyňa spolu s vyjadrením súdu doručila listinné dôkazy - opäť protokol o odovzdaní bytu, výpis z emailovej komunikácie medzi ňou a žalovaným.

6. Žalovaný súdu dňa 13.6.2017 doručil písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol vo vzťahu k argumentácii žalobkyne prezentovanej v žalobe a v písomnom podaní doručenom žalobkyňou súdu dňa 9.5.2017 (obsah ktorého súd citoval v bode 5. odôvodnenia rozsudku), že žalobkyňa ako nájomca neodovzdala byt v stave primeranom bežnému opotrebeniu, byt bol značne devastovaný, neuprataný, nevymaľovaný, boli poškodené parkety, v kúpeľni sa nachádzali výrazné stopy plesní a hrdze, v spálni bola zo steny vytrhnutá roleta a čalúnená posteľ s flakmi neznámeho pôvodu, teda žalobkyňa nespĺnila dohodnuté podmienky nájomnej zmluvy - konkrétne povinnosti špecifikované v čl. V, bod 10. Žalovaný konštatoval, že na odstránenie opísaných závad a nedostatkov vynaložil značné finančné prostriedky, na krytie ktorých bola použitá kaucia.

Žalovaný súdu spolu s vyjadrením opäť nedoručil žiadne listinné dôkazy potvrdzujúce jeho skutkové tvrdenia uvádzané vo vyjadrení a ani neoznačil dôkazy, ktoré by mal súd v konaní vykonať na jeho návrh.

7. Žalobkyňa súdu dňa 12.7.2017 doručila písomné vyjadrenie, v ktorom namietala skutkové tvrdenie uvádzané žalovaným v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.6.2017 (obsah ktorého súd citoval v bode 6. odôvodnenia rozsudku). Žalobkyňa jednoznačne konštatovala, že žalovaný vo vyjadrení uvádza len jeho subjektívne tvrdenia, ktoré však nepreukázal. Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že byt odovzdala žalovanému v stave, v akom ho prebrala. Žalobkyňa vo vyjadrení taktiež uviedla, že byt pravidelne upratovala a riadne ho upratala aj pred jeho odovzdaním žalovanému pri ukončení nájmu predmetného bytu. Žalobkyňa poukázala na obsah nájomnej zmluvy z obsahu ktorej jej nevyplývala povinnosť byt pred jeho odovzdaním žalovanému vymaľovať. Žalobkyňa opäť uviedla aj v tomto písomnom vyjadrení, že žalovaný nepreukázal neprimerané opotrebenie bytu, nikdy žalobkyni počas trvania nájmu a ani pri odovzdaní bytu po ukončení nájmu bytu neuviedol, že byt je neprimerane opotrebený. Žalovaný po ukončení nájmu bytu žalobkyni opakovane prisľúbil, že jej kauciu (depozit) vráti, čo však žalovaný nerealizoval.

8. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 3.6.2019, na ktorý strany sporu predvolal. Žalobkyňa sa na termín pojednávania dostavila, žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal súd, aby termín pojednávania bol určený na iný vhodný termín.

Súd žiadosti žalovaného vyhovel a vo veci určil termín pojednávania na deň 11.9.2019, ktorý termín žalobkyňa spolu s právnu zástupkyňou zobrala na vedomie a žalovaný bol na termín pojednávania súdom riadne predvolaný z adresy bydliska. Zásielka bola žalovanému doručovaná do vlastných rúk, no súdu bola Slovenskou poštou, a.s. vrátená s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Zásielku súd považoval dňom 28.6.2019 za doručenú (dňom, kedy sa zásielka vrátila súdu podľa § 111 ods. 3 CSP).

9. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 1,2 CSP). Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§ 151 ods. 1,2 CSP). Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo, so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP).

10. Na pojednávaní konanom dňa 11.9.2019 žalobkyňa počas jej výsluchu zotrvala na obsahu žaloby, na obsahu písomných vyjadrení k vyjadreniam žalovaného citovaných súdom v odôvodnení rozsudku. Dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyňa preukázala obsahom predložených listinných dôkazov označených súdom v bodoch 1. a 5. odôvodnenia rozsudku.

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že strany sporu uzatvorili Zmluvu o nájme bytu dňa 2.9.2015. Predmetom nájmu bol dvojizbový R. Č..X, H. R. na O. Z. Č..XX, H. Č..XX, na X. D. (opísaný v bode I. zmluvy). Žalovaný bol v zmluvnom postavení prenajímateľa, žalobkyňa bola v zmluvnom postavení nájomcu.

Z obsahu čl. III. bodu 3.7. nájomnej zmluvy vyplýva, že žalobkyňa ako nájomca sa zaviazala pri podpise nájomnej zmluvy zaplatiť žalovanému v dohodnutej lehote, prevodom na jeho účet, kauciu vo výške 620,- €. Podľa uvedeného zmluvného dojednania kaucia mala slúžiť ako platobná zábezpeka pre prípad porušenia niektorých zmluvných ustanovení, pre prípad poškodenia predmetu nájmu a na vyúčtovanie nedoplatkov za služby. Kaucia, podľa zmluvného dojednania, mala byť žalobkyni ako nájomcovi žalovaným ako prenajímateľom vrátená po uplynutí doby nájmu bez ďalšieho predĺženia, pokiaľ budú splnené všetky dojednania nájomnej zmluvy týkajúce sa platieb a podmienok užívania predmetu nájmu.

Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobkyňa žalovanému kauciu v dohodnutej sume v zmysle čl. I. III. bodu 7.3. nájomnej zmluvy zaplatila. Túto skutočnosť žalobkyňa súdu aj napriek nespornosti preukázala doručením listinného dôkazu - vkladovým lístkom Tatrabanky, a.s., z obsahu ktorého vyplýva, že žalobkyňa žalovanému vložila na účet dňa 2.9.2015 sumu v celkovej výške 1.240,- €, ktorá suma tvorila súčet sumy nájomného v sume 620,- € a kaucie v sume 620,- €.

Spornou taktiež medzi stranami sporu nebola tá skutočnosť, že nájom bytu bol ukončený stranami sporu dňa 2.7.2016.

Spornou medzi stranami bola tá skutočnosť, či žalovanému vznikol zmluvný nárok na ponechanie si zaplatenej kaucie žalobkyňou po ukončení nájmu bytu.

Žalovanému by vznikol nárok na ponechanie si kaucie a jej použitie po ukončení doby nájmu len za predpokladu porušenia dohodnutej zmluvnej povinnosti žalobkyňou ako nájomcom upravenej v čl. V, bode 10. nájomnej zmluvy. Nárok na ponechanie kaucie by žalovanému ako prenajímateľovi vznikol iba vtedy, ak by žalobkyňa ku dňu skončenia nájmu byt nevypratala od vlastného nábytku a vnesených zariadení a byt by neodovzdala žalovanému ako prenajímateľovi v stave zodpovedajúcom primeranému opotrebeniu, vrátane kľúčov. Žalobkyňa bola povinná byť, v zmysle uvedeného článku, žalovanému odovzdať uprataný a vyčistený, tak ako ho prevzala, ak by tak neurobila žalovaný si mohol zo zloženej kaucie (depozitu), podľa uvedeného článku, odpočítať primeranú sumu potrebnú na uvedenie predmetu nájmu do príslušného stavu, táto suma bola v zmluve vyčíslená na sumu 80,- €. Podľa uvedeného článku akékoľvek poškodenie predmetu nájmu nad rámec bežného opotrebenia by bola povinná žalobkyňa zaplatiť v deň ukončenia nájomného vzťahu, pričom táto úhrada mala byť započítaná z depozitu podľa článku III. bodu 3.7. nájomnej zmluvy.

Žalobkyňa tak počas výsluchu, ako aj listinnými dôkazmi preukázala, že byt, ktorý bol predmetom nájmu, nebol nadmerne opotrebený, bol pri jeho odovzdaní v stave, v akom ho prebrala pri uzavretí nájomnej zmluvy. Z obsahu predloženého listinného dôkazu - protokolu o odovzdaní bytu, ktorý bol podpísaný oboma zmluvnými stranami pri ukončení nájmu bytu nebol žiadny záznam potvrdzujúcu akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti žalobkyňou vo vzťahu k stavu bytu pri jeho odovzdaní, ktoré by oprávňovalo žalovaného na ponechanie si kaucie.

Žalobkyňa aj výpisom z emailovej komunikácie medzi ňou a žalovaným preukázala, že zmluvné povinnosti neporušila, keďže žalovaný jej opakovane prisľúbil, že jej zaplatenú kauciu vráti.

8. Podľa Článku 6, ods.1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa Čl.8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia § 458 ods.1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ustanovenia § 710 ods.2 OZ ak bol nájom bytu dohodnutý na určitý čas, zanikne tiež uplynutím tohto času.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1, veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods.2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§191 ods.1,2 CSP). Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§ 215 ods.1,2 CSP). Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 ods.1 CSP). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté (§ 217 ods.1 CSP).

10. Súd skutkový stav uvádzaný žalobkyňou v žalobe a písomných vyjadreniach na základe vykonaného dokazovania na pojednávaní konanom dňa 11.9.2019 považoval za nesporný.

Z obsahu žaloby, z prednesu právnej zástupkyne žalobkyne, z vykonaného dokazovania výsluchom žalobkyne a z obsahu listinných dôkazov mal súd preukázať, že žalobkyňa neporušila zmluvné povinnosti oprávňujúce žalovaného vo vzťahu k predmetu nájmu pri jeho odovzdaní žalovanému, aby si žalovaný po ukončení doby nájmu ponechal kauciu v sume 620,- €.

11. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobkyňa súdu doručila listinný dôkaz - a to protokol o odovzdaní a prevzatí bytu podpísaný stranami sporu, v ktorom nie je žiaden záznam potvrdzujúci nadmerné opotrebenie odovzdávaného bytu, resp. potvrdzujúci stav bytu, ktorý by nebol spôsobilý na jeho prevzatie žalovaným. Iba riadne špecifikované závady bytu v protokole o odovzdaní bytu, resp. presné opísanie nadmerného opotrebenia bytu by mohlo zakladať nárok žalovaného ponechať si kauciu, resp. jej časť, ak by ju požil na odstránenie závad bytu vzniknutých v dôsledku jeho poškodenia žalobkyňou. Taktiež z protokolu o odovzdaní bytu pri ukončení nájmovej zmluvy nevyplýva, že by vznikli nedoplatky na nájomnom a energiách spotrebovaných žalobkyňou v súvislosti s užívaním bytu. Súd dodáva, že z obsahu nájmovej zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňa bola povinná byť pred jeho odovzdaním pri ukončení doby nájmu vymaľovať a ak by tak neurobila, bol by žalovaný oprávnený ponechať si zaplatenú zábezpeku žalobkyňou.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 620,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 620,- Eur odo dňa 3.7.2016 až do zaplatenia. Žalovaný bol povinný zábezpeku žalobkyni vrátiť dňom ukončenia nájmovej zmluvy dňa 2.7.2016, čo však napriek zneniu citovaného čl. III. bodu 3.7. zmluvy nespĺnil aj napriek tomu, že žalobkyňa žiadnu zo zmluvných povinností neporušila. Zaplatenú sumu vo výške 620,- € žalobkyňou si žalovaný ponechal bez právneho dôvodu.

12. Žalovaný aj napriek doručeným vyjadreniam k žalobe, nedoručil žiadne listinné dôkazy, ktorými by preukázal ním tvrdené skutkové okolnosti v písomných vyjadreniach k žalobe a ktorými by preukázal vznik jeho nároku na ponechanie si zaplatenej kaucie žalobkyňou.

Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. Zákonodarca pri koncipovaní inštitútu dokazovania v novej právnej úprave vychádzal z doterajšej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"), ktorú precizuje a sprehľadňuje. Nastal odklon od princípu materiálnej pravdy.

Žalovaný súdu, tak ako súd uviedol vyššie, vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyňou neinicioval žiadne dokazovanie.

Žalobkyňa ako aj žalovaný majú v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") bola žalobkyňa ako aj žalovaný boli povinní označiť dôkazy, ktoré podľa ich názoru mali prispieť k objasneniu veci a zároveň boli povinní ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

V dôkaznom konaní sa musia rešpektovať rozdiely medzi základnými druhmi civilného súdneho konania, sporové konanie sa musí spravovať predovšetkým prejednanou zásadou, to znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno budú mať, resp. budú znášať strany sporu. Súd je povinný vykonať iba navrhované dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. V CSP je stranám sporu uložená dôkazná povinnosť ohľadom vlastných tvrdení. V sporovom konaní bude mať jej nesplnenie za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa navonok prejaví zamietnutím žaloby v prípade neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou respektíve, vyhovením žalobe v prípade, že žalovaný si svoju dôkaznú povinnosť nespĺní, v dôsledku čoho neunesie v konaní dôkazné bremeno. Súd bude vychádzať predovšetkým z výsledkov vykonaného dokazovania navrhnutého stranami sporu.

Základnou podmienkou úspechu žaloby o zaplatenie je preukázanie vzniku peňažného nároku v prospech žalobcu v dôsledku konania, resp. nekonania žalovaného.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať tvrdenia v žalobe uvádzané. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí vyvrátiť tvrdenia uvádzané žalobcom v žalobe, že nie je nositeľom povinnosti plnenia, ktorej sa žalobca v žalobe domáha. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strana sporu v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010/

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, tak ako súd uviedol vyššie, strana sporu žalobkyňa ako aj žalovaný má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia a kumulatívne povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy neunesie tak bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci.

V sporovom konaní platí pravidlo, že dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností leží na tej strane sporu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Žalobkyňa si v konaní splnila povinnosť tvrdenia, ako aj dôkaznú povinnosť, v dôsledku čoho súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy spolu s príslušenstvom. Naproti tomu žalovaný si nesplnil povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť. Súd má za to, že žalovaný v konaní neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Žalovaný nepredložil súdu počas vedenia konania žiaden dôkaz, respektíve nepožiadal súd o vykonanie takého dôkazu, vykonaním ktorého by súd prípadne žalobe nemohol vyhovieť.

12. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Súd priznal žalobkyňi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške z dôvodu, že v konaní mala žalobkyňa plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.